

[Wilhelm]

kan stå en dobbeltseng hos de ældre mennesker dér, strider ikke mod reglerne om uhenigtsmæssig ombygning – se, den slags bestemmelser rækker forbi overgangsordningen og vil også blive brugt fremover, fordi man her har skabt præcedens for den slags fup-moderniseringer. Eller Svend Trøsts Vej, hvor ejeren smart har fået kommunens hjælp til at tømme ejendommene, så der ikke er nogen tilbudspligt, har unddraget sig 5 års reglen og derefter begynder at modernisere for at udstykke i ejerlejligheder. Den slags er klart – og ministeren har erkendt det i sit svar til mig – principielt noget, der kan fortsætte efter den permanente lovgivning og derfor ikke specielt knyttet til overgangsordningen.

Så var den socialdemokratiske ordfører for, jeg ved ikke hvilken gang inde på omtale af disse lykkelige andelsovertagelser. Må jeg så lige sige, at en af de få, vi kender til, hvis den bliver til en andelsovertagelse, er Godsbanegade. Godsbanegadelejerne, der føler sig presset til at acceptere en andelsovertagelse, vil på noget gammelt skidt, som er så forfaldent, at få herinde i salen vil tro det, noget, som revner og sprækker og forskyder sig og ikke er vedligeholdt de sidste 20 år, komme til at betale en forhøjelse på 55 pct., uden at der bliver rørt en finger. Så siger man: nå ja, 55 pct. på en lille husleje, som det jo er i de dér brokvarterer. Men det er en husleje, som, inden der bliver rørt en finger, i dag er på 158 kr. på m² eller med varme på over 200 kr. pr. m². Det er mere, end man ikke kan betale i Brøndby Strand. Det er, hvad man betaler i Godsbanegade, før der bliver sat så meget som en malerklat, og før de får deres 55 pct.s forhøjelse. Og kom så og snak om sammenlægninger! Det gamle skidt, som man har drevet op i pris, vil ved sammenlægning, uden at der er råd til at ofre noget som helst på det, komme op på 2.000 kr. om måneden for en lejlighed på ca. 74 m² i den stand, den er i i dag.

Det er påkrævet med et udstykningsstop, og det er som bekendt muligt, hvis socialdemokratiet og andre vil. Der behøves ikke andre end socialdemokratiet, for vi 4 partier på venstrefløjen og retsforbundet viste jo i foråret, og det står vi ved, at vi vil godt lægge ryg til det stop. Men jeg vil alligevel godt specielt stille et spørgsmål til de radikale, som i hvert fald i Københavnsområdet drev

en valgkamp imod ejerlejlighedsudstyknings: vil I også være med til sådan et stop? Jeg ved godt, at I vil sige, at I ikke vil springe fra aftaler og tillægsforlig og stramninger osv. Jeg vil derfor gerne stille jer spørgsmålet på en anden måde: hvis socialdemokratiet turde tage sig sammen til at lægge ryg til sammen med os andre at lave et stop for disse udstykninger, vil I så være med? Altså under den bestemte forudsætning, at socialdemokratiet og vi andre er med, er I der så også?

Boligministeren havde nogle oplysninger om omfanget af udstykninger, som jeg ikke kan se dementerer de oplysninger, vi fik fra ministeriet i foråret. Dér må vi jo vente og se. Vi har jo bedt om løbende månedlige opgørelser over ansøgninger, tinglysninger, faktiske salg, priser, andelsovertagelser osv. Dem får vi ikke. Man monopoliserer stadig væk disse oplysninger. Derfor er det svært at kommentere dem.

Måske kan en del af boligministerens tale forklares ved, at han i virkeligheden har søgt at udtrykke sig med den mest bidende sarkasme. Anderledes kan jeg i hvert fald dårligt opfatte det, når han til afsnittet om den fremtidige boligpolitik begynder at citere fra 1974-forliget og siger, at det jo var »baseret på ønsket om at bidrage til stabilitet i byggesektoren og at tilvejebringe et sikrere grundlag for de boligmæssige dispositioner, som familier, virksomheder, pengeinstitutter m. v. træffer. Partierne tillægger det i særlig grad betydning, at der ved en afklaring af den fremtidige boligpolitik også skabes sikkerhed for beskæftigelse og investeringer i byggesektoren«. Stabilitet i byggesektoren? Boligbyggeriet er halveret siden da. Et sikrere grundlag for familiernes boligmæssige dispositioner? Det har aldrig været mere usikkert, end det er blevet efter 1974. Eller: den særlige betydning, at der skabes sikkerhed for beskæftigelsen i byggesektoren? Man må nok sige, at det er sarkasme med bid i. Og når han så tilføjer, at »denne målsætning kan også gælde for de kommende forhandlinger«, så er det gedigen, gul giftighed bag det ellers så tilforladelige ydre.

Men vi fik ikke meget at vide om, hvad regeringen egentlig forestiller sig skal være hovedlinjerne i den fremtidige boligpolitik. Det er vi henvist til at gætte på.